

דבר, 22.10.1937, page 41

סופרים וספרים

על הארץ קודם שילבשו את התרבות
וכשיכיוו השנתנות בפני יפסיקו
מלהעתק. ושוב לא דבר כלום. חנית
את התבונ שבי עלי הארץ ותנית את
עצמך על התבונ לשפטותיך מרווחת
ופניו בורות לפיד אש ונסתלק אותו
צדיק מן העולם. שלחו השמשים להודיע
בעיר, מדי באה כל העיר והביאו עמם
נייר ורין. פתחו את התיבה ונפל אורה.
מצאו בה כתבים הרבה כתובים על
ניריות בלויים. ישבו קרוב למאת תלמידי
חכמים והתיעקו את הכתבים בשאותן
צדיק שעמדו מונה על הארץ. פתאום
נשתנו פניו ותיבה סגרה את עצמת
על הכתבים שנשארו בת. פסקו
מלהעתק. וכבוד גוזל עשו לו והסתפדו
אonto הספק גדול. ואלו הם הספרים אשר
העתיקו אנשי פרמיסלא מכתבי של אותן
צדיק ספר אומית דרבי יצחק וספר רוז
כהימנא וספר יסוד יצחק וספר הליבות
עולם. [קהל חסדים החדש]

(המשך 9)

מעני הבריות ורבים התייחסו אותו לבור
ומשתג. משתרגיש שתגיא זמננו להסתלק
מן השלום אמר לאשותו לכינ פרמיסלא
והודייע לחברה קדישא שאני גוטה למות
וישלאו מדי שימושים שיעמדו עלי בשעת
יציאת נשמתי. הלכת והודיעעה לחברה
קדישא. מיד שלחו שימושים לכפר. באיז
השימוש לבתו ולא מצאהו. שאל את
האשה היכן בעלך? אמרה להם בעלי
יצא ובוداع יחויר מדי. תתחילו השימוש
מחרפים ומגדפים אותה וצעקו את
משגעת ובעל משוגע, אמרת שבבעל
גוטה למות וביקש שהשימוש יבואו
ולבסוף הוא מטייל בחוץ לחנאו ואוננו
הטרחת לחנמו. בתוך כר נכנס אותו הצדיק
לቤתו ובידו קצת חבית פניו כלפי
אשר נטהו במהלך חנותו נא רבותי, חיים הביע
לשימוש שמעו נא רבותי, חיים הביע
קצי וכל ימי הסתרתי את עצמי מן
הבריות ועכשו מבקש אני מכם שמייד
אחר פטירתה תשלה להודיעע בעיר
шибואו אונשיט ייביאו עמהם ניר ורין
להעתיק את הכתבים שלי שמנוחים
בתיבה שלי כדי להדפיסם אחר כה,
ויעתיקו את הכתבים. כל זמן שאני מונה